

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Св. Ігнатій Богоносець

St. Ignatius the Godbearer

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Дайте мені честь наслідувати
страсті мого Бога.»**

Декілька днів до Свята Різдва Христового, 2-го січня на григоріанському календарі (відповідає 20-му грудня на юліянському) ми святкуємо пам'ять Апостольського Отця, Св. Ігнатія Богоносця, Учня Св. Івана Богослова. Він був третім Єпископом м. Антіохії і Церква Антіохійська його сильно шанує. Ця Церква особливо близька для Української Православної Церкви в Канаді, бо ж це Єпископ Антіохійської Патріярхії, Митрополит Герман (Шегаді) прийняв пост Архипастиря нашої Церкви від р. 1918 до 1924, після чого він благородно передав єпископську владу Владиці Іванові Теодоровичу (який пізніше став Митрополитом), який прибув від Української Автокефальної Православної Церкви в Україні, щоб очолити

**“Give me the privilege of imitating
the passion of my God.”**

Very close to Christmas, on January 2 on the Gregorian Calendar (which is December 20 on the Julian Calendar), we commemorate an Apostolic Father, St. Ignatius the Godbearer, the disciple of St. John the Theologian. He was the third Bishop of Antioch and is held in great esteem by the Church of Antioch, which is especially dear to the Ukrainian Orthodox Church of Canada, for it was a Bishop of the Patriarchate of Antioch, Metropolitan Germanos (Shehadi), who accepted to be the hierarch of our Church from 1918 until 1924, at which time he graciously handed over episcopal authority to Bishop (later Metropolitan) John Teodorovych, who came from the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church of Ukraine to lead the Ukrainian Church in Canada.

Українську Церкву в Канаді.

Св. Ігнатій відіграв особливо важливий роль в розвитку Церкви Христової. Це він представив православний погляд на природу Церкви, як Громада зібрана навколо свого Єпископа (або його представника, Священника), щоб відслужити Тайну Трапези Господньої, Св. Євхаристію, виявляючи таким чином безперервну присутність Господа посеред Своїх людей у цьому світі, який цим самим невід'ємно поєднаний з Царством грядучим. Ми визнаємо, що це Царство і зараз постійно проявляється у світі, лише треба його бачити очима віри – і кожний і кожна з нас покликани приймати участь у цьому процесі. Ось так православні розуміють єдність Церкви: вона повністю присутня у кожній Євхаристійній Громаді. Це поняття - відмінне від звичайного поняття Римо-Католицької Церкви, яка розуміє єдність Церкви в тому, що кожна Громада мала б підчинятися авторитетові Єпископа Риму, Папи.

Св. Ігнатій також написав декілька Послань до Церков, представники яких вітали його по дорозі до його мученичої смерті в Римі за наказом імператора Траяна, тому що він відмовився приносити жертву ідолам, як вимагав був Траян. Є листи до Ефесян, Магнезян, Тралян, Філадельф'ян та Смирнян, як також один до Св. Полікарпа, спів-учня Св. Івана, який дещо пізніше наслідував Ігнатія у мучеництві в Римі. Ці Послання дійшли до нас і є важливим джерелом Богослов'я, як також свідчення про властивості Церкви в першому й другому віці.

Християни зустрічали Св. Ігнатія в дорозі до Риму з великою любов'ю, як також зі смутком з огляду на думку про те, що втратять його зубам диких звірів у Римі. Чуємо відгомін слів Господа Ісуса до Петра, коли той намагався відвернути Його від Розп'яття в Єрусалимі, у словах Св. Ігнатія до

St. Ignatius played a crucial role in the development of the Church of Christ. He it was who articulated the Orthodox perspective on the nature of the Church. He said it is a community gathered together around its Bishop (or his representative, the Priest) to celebrate the Mystery of the Lord's Table, the Holy Eucharist, thereby manifesting the unending presence of the Lord in the midst of His people in this world – which is thereby inextricably united to the Kingdom which is to come. This Kingdom, we profess, is already continuously manifesting in the world here and now if we but had the eyes to see it – and each of us is called to participate in this process. Such is the Orthodox view of the unity of the Church – fully manifest in each Eucharistic community, each Hromada. This differs from the usual Roman Catholic view of the unity of the Church as dependent upon each community being under the authority of the Bishop of Rome.

St. Ignatius also wrote several Letters (Epistles) to the Churches whose representatives greeted him en route to his martyrdom in Rome at the command of Emperor Trajan, since he refused to offer sacrifices to idols as Trajan had required. There are letters to the Ephesians, Magnesians, Trallians, Philadelphians, and Smyrnaeans as well as one to St. Polycarp, a fellow disciple of St. John, who also followed Ignatius in martyrdom in Rome. These Letters have come down to us to this day and are an important source of theology as well as testimonies to the character of the Church of the first and second centuries.

As St. Ignatius made his way to Rome, Christians greeted him with great love as well as sorrow at the thought of losing him to the teeth of the wild beasts in Rome. Echoing the Lord's words to Peter, who sought to dissuade Him from going up to Jerusalem to His crucifixion, Ignatius wrote to the

Римлян, які бажали врятувати його: «Боюся вашої ласки, яка може мені пошкодити». Він був переконаний в тому, що Господь уже переміг найбільшого ворога, смерть, і вважав, що будь яке наставлення крім радісного прийняття грядучого мучеництва – це зрада ці славній істині. Траян розраховував на те, що вид Ігнатія, який під охороною іде до Риму на смерть настрашить народ і всі піддадуться вимогам імператора поклонятися традиційним богам Риму. Та сталось якраз на оборот. Коли почув Траян, як благородно прийняв Ігнатій мученичу смерть приблизно в р. 107, то він припинив переслідування Християн за час свого володіння.

У традиційній Іконі Св. Ігнатія, бачимо його в повному Архиєрейському облаченні, а носить він два леви, які наче б то збираються пожерти його. Та його погляд спокійний, а то навіть радісний – він неначе танцює, нагдуючу популярну сучасну пісню (англійською мовою) «Господа Танцю» ("Lord of the Dance").

Св. Ігнатію Антіохійський, моли Бога за нас, щоб і ми прагнули регулярно вчащати на Господню Трапезу - тут у цьому світі і в Раю. Нехай буде нашим бажанням завжди віддавати все своє ество вдячному та радісному служнню нашому Господеві, Який усе віддав нам у Своїй любові та безмежному милосердю. Амінь.

Romans who wanted to save him: "I fear your kindness, which may harm me". He was convinced that the Lord had overcome the greatest enemy, death, and he viewed any attitude other than joyful acceptance of his impending martyrdom as a betrayal of this glorious truth. Trajan had counted on the sight of Ignatius being marched by soldiers to his death in Rome as a means of inspiring fear and submission to his command to worship the gods of Rome in the populace. The very opposite thing happened. After Ignatius' death around the year 107, Trajan, upon hearing of his noble acceptance of martyrdom, halted the persecution of Christians during his reign.

In the Icon that is traditionally written of him, St. Ignatius is shown in fully vested in Bishop's liturgical vestments, bearing two lions who seem about to devour him. His demeanor is peaceful, even joyous – his posture even suggests that he is dancing, recalling to contemporary Christians the popular song the "Lord of the Dance".

St. Ignatius of Antioch, pray for us that we, too, might yearn to feast regularly at the Lord's Table here upon earth and in Paradise. May our desire ever be to offer our whole being in grateful and joyous service to our Lord, Who has given everything to us in His love and boundless mercy. Amen.